

Ayılana Gazoz

– Mustafa IŞIK · 17 Ağustos 2011

40 yıllık ilahiyatçı olarak hep duydum ve gördüm: Ölülere Yasin okunur. Gün geldi, ben de okudum. Neden “Yasin?” diye sordum. “Yasin, Kuran’ın kalbidir.” dediler. Yani özeti. Özelliği neydi ki ölümlere okunuyordu? Oysaki Kur’an dirilene –biz Türklerden farklı olarak- anladıkları dilde gelmişti.

Kur’an okumaya devam ederken hadis de okumaya başladım. Doktora sırasında gördüm ki, Allah Elçisi’nin ölümünden 340 yıl sonra, İbn Hibban (ö:965) bu hadisle ilgili olarak şöyle diyordu: “Ölüm döşeğinde olanlara Yasin okuyunuz”. Demek ki daha o yıllarda, “eksenden sapma” gerçekleşmiş ve de tesbit edilmişti. Yanlış sürdürme konusunda üstümüze kimse yok gibi.

Sonra “ölüm döşeğindeki Yasin okumanın nedenini” kendime sordum. Cevap yine Yasin’in içinde olmalıydı. Bulmak için aramam ve de anlamam gerekiyordu. Eh, bunca yıllık ilahiyatçı olunca, meal yardımıyla da olsa, soruma cevap arayarak okudum.

Yasin, Allah Elçisi’nin “Uzun zamandır ataları uyarılmamış bir topluluğu uyarmak için gönderildiğine” yeminle başlıyordu. İlk sayfa biterken “ölüleri diriltir; yaptıklarının faturasını önlere koyarız” deniyordu. Kuran’ın ve indiği sürecin yarısının, insanları bu cümleye inandırmakla ilgili olduğunu biliyor muyuz?

2. sayfada, şehrin öte başından koşarak gelen, “Uyun, bu güzel adamalara” diyen kişinin Hatay’lı Habib-i Neccar olduğu rivayet edilir. Sonunda o da şehit edilir. Adınız “Mükremin” ise, sordunuz mu ana-babanıza, nedendir?

Yatsı çıkışında imam yalnız kalınca, sarhoş kapıya dayanır. Anasının ölüm yıldönümünde “Yasin” okutacaktır. İmam bakar ki iş çetin, mezara giderler. Okumaya başlar, 2. sayfayı atlar, sonraki sayfaları martlar ve Yasin’i bitirir. Sarhoş, tatmin olmamıştır; “Hocaaaa!” der. “Kısa kesdinnn!” Hoca “Nerden bildin?” deyince “Mükreminin geçmedi” cevabını verir. Meğer babasının adı Mükremin’dir. Biz, işin orasındayız.

3. sayfada kışla ölen, baharla dirilen topraklar misal verilir ve bu topraklara can veren ve de toprağın bize verdiği nimetlerden bahsedilir.

4. sayfada, Nuh’un Gemisi’nde taşınan çiftleri hatırlatan kuşaklardan bahsedilir. Elçilere meydan okurlar. Şartele basılır; sönerler. Şartel kaldırılır; yanarlar. O kadar basittir.

Hocalar, öldükten sonra dirildiğine şaşan kalasları anlatan ayette, nedenini bilerek-bilmeyerek, “sekte” yaparlar. Neden mi? Türkçecilerin öğrettiği “Oku sen de baban gibi eşek olma” cümlesindeki imla da böyledir.

5 sayfada, yaptıklarının karşılığını Cennet ve Cehennem olarak bulanlardan bahsedilir. Ölüm ve sonrasında. Şiirsel manzume devam eder ama şiir değildir. O, okuyanların anladığı; Allah Elçisi’ne “Dirileri uyarması için...” gönderilmiş Kuran’dır. Ve de kâfirlere “Gördünüz mü !” demek için. Çünkü ölümler dirilecek ve hesap görülecektir.

6. sayfada, kalasın birinin eline çürümüş kemiği alıp “Bu mu dirilecek?!?” diyerek ufaladığından bahsedilir. “Yoktan Yaratan, var olanı Diriltmeye çoktan Kâdirdir.”

Kömürün, petrolün ağaçtan olduğunu bilen insan, isyanları oynamaktadır!

Şairin dediği gibi “Şu çıkan buluta bak şu inen suya inat” manzarasından sonra “Rabbim isterse sular büküm büküm burulur” demek O’na bilerek inanmaktır.

Ölüm ve diriliş. Öl deyince ölür; Ol deyince olur. Şehrin ana elektrik arterindeki şarteli indirmek ve kaldırmak, görevlisine basittir. İşte öyle bir şey...

Her yerde söylenmesi gereken bir söz vardır. “Düğüne giden oynar; ölüye giden ağlar.” Ölmek üzere olana da Yasin okunur. Ama o kişi yine de diridir. Her şey gözünün önünden, film şeridi gibi, şöyle bir geçsin diye. Söylendiğine göre, ölümün ayak seslerinin geldiği an yaman bir zamandır. O anın gündemi, Yasin’in gündemi olmalıdır. Ayaklar kayabilir.

Yasin, ölüm ve dirilişin resmi geçididir.

Koca Yasin sadece bunları mı söylüyormuş? diyenleri duyar gibiyim. Şu bir sayfalık yazıyı kaç kişi okumayı göze alabilmiştir? Cevabı, kendinize verin.

“Dirileri uyarmak için” gönderilen Kuran’ı genelde, Yasin’i özelde, kendimize okuyalım.

Türküz; türkü çağırırız” demek kolaydır. Türkünün “Aylana gazoz, bayılana limon” nakaratını bir de düşünerek tekrarlamaya devam edin, bakalım.

Ne kadar gidebileceksiniz?